

været fri for Plage og Overhæng. Det stiller sig ganske anderledes, naar det er en Mand, hvem det af Staten er paalagt at gjøre Sligt. Nu kan man nok sige, at her er det ogsaa Tilfældet, at det paalægges Dyr lægerne at gjøre dette. Men hvad faa de for det? Den Betaling, som er normeret i Loven, vil være en fattig Godtgjørelse for den Fortræd, der vil komme over dem ved Udførelsen af Lovens Bestemmelser, overfor den hele Egn, i hvilken de have deres Tilværelse og Eksistens. Det har stadig ved denne Sags Behandling staaet for mig som Mangel, at der ikke er Tale om Distriktsdyrlæger, hvis Pligt det var, i slige Tilfælde som Statsembedsmænd at træde til og varetage det Fornødne. Man vil i mange Tilfælde alligevel komme til at ty til den private Dyr læge, men, at gjøre den hele Sag afhængig af private Dyr lægers Virksomhed og Skøn tror jeg, vil meget let i mange Tilfælde fremtalde et skjævt Forhold, som man hellere maatte se at undgaa. Det var kun denne Bemærkning, jeg vilde fremføre. Jeg tror, den har sin Betydning, og vil vise sig, naar Loven kom til at træde i Kraft, ikke at være sagt eller fremført hen i Beiret fra min Side, men vil gjøre sig gjældende i sine Konsekvenser paa en for Loven mindre heldig Maade.

Jungersen: Jeg er enig med de Herrer, der mene, at man burde behandle denne Sag i et Udvalg. Hvad der har foranlediget mig til at tage Ordet, er en Udtalelse af det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds (Brockenhuus-Schack). Han mente, man maatte gjøre Noget for at sikkre sig imod altfor store Taxationer. Det ærede Medlem mente, at den Maade, hvorpaa Taxationsmændene bleve tilveiebragte i Henhold til dette Lovforslag, vil gjøre, at Taxationerne muligvis blive temmelig høje. Da der i Anledning af de Sygdomme, der her ere nævnte, tænkes at skulle ydes Bidrag dels fra Amtsfonden og dels fra Statskassen, vil det for disse blive en ikke saa lille Sum. Jeg vil gjerne her lægge et godt Ord ind for den, der bliver saa uheldigt stillet, at hans Besætning rammes af en saadan Sygdom; jeg vil gjerne anbefale, at man ikke ser saa nøje paa Statskassens og paa Amtsfondens Fordel, som man ser paa de Mænds Lørb, der ere saa uheldige muligvis at faa deres Besætninger slaaede ned. Jeg skal med Hensyn hertil minde om, at en Mand, der er saa uheldig stillet, i Reglen ikke er tjent med at faa den Betaling, hans Besætning er værd. Jeg tænker mig, at en Mand har en Besætning, som er noget hen

i Alder, f. Ex. en Hestebesætning, som er oppe i 14 a 16 Mars Alderen; denne Hestebesætning kan selvfølgelig ikke tageres meget høit, men den gjør jo fuld Nytte for ham og gjør ham den samme Nytte som en Hestebesætning paa 6, 7, 8 Mar, ja maatte endog ogsaa større Nytte. Men idet han nu skal ud, at kjøbe en ny Besætning, er han maatte ikke i Stand til at faa en Besætning af den Slags og vil altsaa blive tvungen til at give meget Mere ud, end han har faaet i Erstatning. Jeg vilde derfor gjerne have, at man ved Overveilsen af dette Lovforslag lod det komme til Orde her i Rigsdagen, at man ikke maa være altfor karrig ved Taxationen af den Slags Sager. Disse Folk, der ere stillede saa uheldigt, at deres Besætninger skulle slaas ned, ville naturligvis faa store Byrder udenfor dette; der vil komme til at gaa en rum Tid, inden de overhovedet faa Lov til at sætte Besætninger i Stedet igjen, og der er som Følge deraf mange Ulemper derved, hvorfor jeg tror, man skal være varsom med Hensyn til at tagere Besætninger for lavt. Man skal efter min Opfattelse hellere tagere dem temmelig høit end temmelig lavt; thi tagerer man temmelig lavt, rammer det den Enkelte, tagerer man høiere, rammer det i det Høieste Statskassen og Amtsfonden, og de ville altid kunne være bedre i Stand til at bære disse Byrder end den Enkelte. — Der kunde vistnok være Grund til at komme udførligere ind paa Enkelthederne i Lovforslaget, men som sagt, jeg tror, det er heldigere at udsætte Diskussionen derom til et eventuelt Udvalg, og jeg skal derfor ikke komme ind derpaa. Jeg vil slutte med at lægge et godt Ord ind for, at man ikke er altfor nøieregnende med Hensyn til Taxationen, som snarere maa være temmelig høit end temmelig lav.

Nær: I det Sidste er jeg fuldtud enig med det ærede Medlem, der nu satte sig, saa jeg skal ikke gjøre mig skyldig i nogen Gjentagelse. Det er gaaet mig, som det er gaaet ham, det er ogsaa, efter at jeg har hørt det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds (Brockenhuus-Schack), at jeg tog Ordet, stundt jeg har andre Punkter at nævne samtidig dermed. Naar nu det ærede Medlem har fremhævet sine Betæneligheder ved at se Sagen paa en saadan Maade som det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds, gjælder dette ogsaa for mig, og jeg skal derfor ikke komme ind paa en Gjentagelse deraf. Hvad der især er faldet i Minne paa mig, er Navnene paa Sygdommene i § 10. Jeg skulde feile meget, om man ikke har faaet en